

கொங்கு வட்டாரப் புதினங்களில் அதிகார இயந்திரங்களும் அடக்குமுறைகளும்

Mechanisms of Power and Repression in Kongu Regional Innovations

1

அருணா.ரா, தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ.அர. கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர்

Aruna.R, Department of Tamil, P.S.G.R. Krishnammal College for Women (Autonomous), Coimbatore.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-2364-4124>

DOI: [10.5281/zenodo.14719808](https://doi.org/10.5281/zenodo.14719808)

Abstract

Caste is established as a part of society. Human society depends on it for movement, even if it is not included in open discourse today. Although the idea that living and non-living things are one in the balance of nature has been taught, the ideology that human society is superior continues to gain momentum. The moment human society refuses to realize that nature is superior to man, the balance of nature is disturbed. In Indian society, the hierarchies between human societies divide political human sentiments. Caste ideology has a major impact on this division even today. In this the Kongu region is identified by the Sangha literature as a suitable terrain with Kurinji and Mullai lands. Marut land-based livelihood values are minimal. But in the Maruta land-based lifestyle, the dominant society that has constructed land as a form of power has been establishing itself as a symbol of the Kongu region. It can be seen that modern literary forms have been formed and developed in the presence of the dominant X margin. In this, it can be seen that the dominant caste is taking advantage of the machinery of power to maintain their position of power and expressing monopolistic power oppression on the lives of the marginalized. This article seeks to explain the power politics that take place between this dominance X margin.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சாதியம் என்பது சமூகத்தின் அங்கமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்தில் அது வெளிப்படையான பேச்சுக்குள் உட்படுத்தாவிட்டாலும் அதைச் சார்ந்துதான் மனித சமூகம் இயக்கம் கொண்டுள்ளது. இயற்கைச் சமநிலையில் உயிருள்ளவை, உயிரற்றவை அனைத்தும் ஒன்று என்ற சிந்தனை போதிக்கப்பட்டு வந்தாலும் மனித சமூகம்தான் உயர்ந்தது என்ற சித்தாந்தம் தொடர்ந்து இயக்கம் பெற்று வருகிறது. மனிதனை விட இயற்கை மேலானது என்பதை மனித சமூகம் உணர் மறுக்கும் தருணத்திலிருந்துதான் இயற்கை சமநிலை சீர்குலைக்கப்படுகிறது. இதில் இந்திய சமூகத்தில் மனித சமூகத்திற்கிடையில் நிலவும் படிநிலை அரசியல் மனித உணர்வுகளைப் பிரித்தாளுகிறது. இந்தப் பிரிவினையில் இன்றளவும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருவது சாதியக் கருத்தியலாகும். இதில் கொங்கு வட்டாரம் என்பது குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களால் தகவமைந்த நிலப்பரப்பாக சங்க இலக்கியங்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றன. மருத நிலம் சார்ந்த வாழ்வியல் விழுமியங்கள் குறைந்த அளவுதான் காணக்கிடக்கின்றன. ஆனால் மருத நிலம் சார்ந்த வாழ்வியலில் நிலத்தை அதிகார வடிவமாகக் கட்டமைத்துக்கொண்ட ஆதிக்கச்சாதி சமூகம், கொங்கு வட்டாரத்தின் அடையாளமாக நிலைநிறுத்தி வருகிறது. அதில் ஆதிக்கம் X விளிம்பு என்ற நிலையில் நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் உருப்பெற்று வளர்ந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இதில் ஆதிக்கச் சாதி தங்களது அதிகார இருப்பைத்

தக்கவைத்துக்கொள்ள அதிகார இயந்திரங்களை சாதகப்படுத்திக்கொள்வதும் விளிம்பு நிலையினரின் வாழ்வியல் மீது ஏகபோத அதிகார அடக்குமுறைகளை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதிலும் இயக்கம் பெற்று வருவதைக் காணமுடிகிறது. இந்த ஆதிக்கம் X விளிம்பு என்பதற்கிடையில் நிகழும் அதிகார அரசியலை இக்கட்டுரை விளக்க முற்படுகிறது.

Keywords: Caste, Gender, Kongu, Innovations, Man, Oppression, சாதியம், பாலினம், கொங்கு, புதினங்கள், மனிதன், அடக்குமுறை

முன்னுரை

இன்றைய பின்காலனியச் சூழலில் அதிகாரத்திற்கு எதிரான கலகக் குரல்கள் எழுப்பப்பட்டு வந்தாலும் அதிகாரக் கருத்துருவ வடிவங்களை அடையாளங்கண்டு உடைப்பது பெரும் சவாலாக உள்ளது. சாதி, மத, இன, மொழி, பாலின அடிப்படைவாத சிக்கலுக்குள் சிக்குண்ட சமூகத்தில் அடிமை என்பதையே தற்பெருமையாய் பறைசாற்றிக் கொள்ளும் மனநிலை வளர்ந்துள்ளது. சாதி என்பது காலகட்டத்திற்கு ஏற்ப பரிணாமம் அடைந்துள்ளது. அது எப்பொழுதும் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சியை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும் மரபாகத் தொடர்கிறது. இந்த மரபு, கருத்துருவங்களாகச் சமூகத்தில் நிலைபெற்று, ஆதிக்கமையப் புனைவாக்கங்களாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை அடையாள உருவாக்கத்தையும் மறுதலையான அடையாள இழப்பையும் உட்செறித்துள்ளன. அவ்வகையில், கொங்கு வட்டாரப் புதினங்களில் கருத்துருவங்களின் வழி, கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள புனைவாக்கங்களையும் அடையாள அரசியலையும் ஆராய்விதமாக,

1. அதிகார இயந்திரங்கள், அடக்குமுறைகள்
2. சாதிய வன்முறைகள்
3. பொதுப்போக்குவரத்தும் அதிகாரச் சிக்கலும்
4. அடக்குமுறைகளை நிகழ்த்தும் ஆதிக்க மனம்

என்ற பொருண்மைகளை முன்வைத்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

அதிகார இயந்திரங்கள், அடக்குமுறைகள்

சாதியம் என்பது சமூக உண்மையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதை மீறுதல், சமூகத்திலிருந்து விலகுதல் அல்லது புறம்பான செயல்களில் ஈடுபடுதல் என்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. சாதியம், புனிதம் X தீட்டு என்ற கட்டுமானத்தில் படிநிலைத்தன்மையுடன் அதிகாரத்தை இயக்குகிறது. தனக்குக் கீழான சாதியை நிறுவிக் கொள்வதில் அது தன்னை நிர்வகித்துக் கொள்கிறது. இந்த நிர்வாகத்திறமையை உருவாக்கிக் கொடுத்தலில் அபரிமிதமான பங்கு ஆரியப் பண்பாட்டுக் காலனியத்திற்கு உண்டு.

பார்ப்பனியச் சமூகத்தைப் போலச்செய்தலின் வழியாக நிலவுடைமைச் சமூகம் படிநிலை அதிகாரத்தை கட்டியெழுப்பிக் கொண்டது. சாதிய அதிகாரம் உடைபடும் போதெல்லாம் அதை மீட்டுருவாக்கம் செய்துகொள்ளும் அருஞ்செயல்பாட்டை இவை மேற்கொள்கின்றது. இங்கு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தல் சமூகப் பண்பாட்டை எதிர்த்தலாக வரையறுக்கப்படுகிறது. இதில் விளிம்புநிலை மக்கள் முகமற்றவர்களாக இயக்கம் கொள்வதை, “ஆதிக்கச் சாதி மனிதன் பணம், அதிகாரம், அந்தஸ்து பரம்பரைப் பெருமை, வறட்டு கௌரவம், முரட்டுப் பிடிவாதம் என்ற புறநிலை உருவாக்கும் குணங்களுக்குள் சிக்கிக் கிடப்பதைப் போல, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஒதுங்கிக்கொள்ளுதலும், இருட்டுப் பகுதிகளுக்குள் அமர்ந்து கொள்வதும், பரம்பரை இழிவின் துயரமும் இயல்பும் ஏற்படுத்திய பணம், அதிகாரம், அந்தஸ்து ஏதுமற்று, கௌரவம் போன்ற சமூக

மதீப்பீடுகளற்றுப் போனதால் குறைந்தபட்ச பயன்பாட்டுத் தன்மைகளையும் இழந்து போய், தான் தன் எதிரில் யாரைச் சந்திக்கிறார்களோ அவர்கள் எப்படிப்பட்ட குணவான்களோ? அவர்களுக்கு ஏற்ப தங்கள் வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டவர்களாக விடுதலைக் குரல் எழுப்புவர்களிடம் அழகையையும் உள்ளுணர்வின் வேட்கைகளையும் ஆண்டைகளிடம் அஞ்சி நடுங்குவதைப் போலும், அடியாட்களிடம் அவர்களைக் காட்டிலும் விசுவாசிகள் என்பதாகவும், அரசு அதிகாரிகளிடத்தில் என்ன பேசினாலும் பிரச்சனை என்றால் கூட்டம் சேர்ந்து கொள்வதும் ஏதும் அறியாதவர்களைப் போலவே நடந்து கொள்வதும், அள்ளி இறைப்பவர்களிடத்தில் இரு கையேந்திப் பெற்றுக்கொள்கிறவர்களாக மாறி, மாறி, மாறி தன் முகம் எது? என்ற கேள்விக்கு பதிலேதும் இல்லாத முகமற்றவர்களாக மாறிப்போகும் அவலம் நிகழுகிறது.” (மு. சந்திரக்குமார், எரியும் பட்டத்தரசி, ப. 416) என்று மு. சந்திரக்குமார், அதிகாரத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தலில் தனது சுயமரியாதையை இழந்து சுதந்திரத்திற்கு அந்நியப்பட்டு நிற்கும் சமூகமாக அடையாளப்பட்டிருப்பதை எடுத்துரைக்கிறார்.

அதிகாரம் என்பது ஒருவரை எளிமையாக உடல்வதைக்கு, மனவதைக்கு உட்படுத்துவது. அது சமூகத்தில் ஓர் இயந்திரத்தனமானதாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பன்முகத் தன்மை கொண்டது. சமூக இயங்குமுறைக்கு ஒப்ப பரிணாமமடைகிறது.

ஆணாதிக்கம், சாதி, காவல்துறை, வன்முறை போன்றவை ஆதிக்கவாதிகளின் நலனுக்காக இயங்கும் அதிகார இயந்திரங்களாகும். இதன்வழி தனக்குக் கீழானவர்களை அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கி, தனது அதிகாரவளத்தைத் தன்னிறைவுக்கு உள்ளாக்கிக்கொள்கின்றது.

சாதிய வன்முறைகள்

இந்திய ஒன்றியத்தில் சாதியத்தை அழித்தொழித்தல் சமூகப் பண்பாட்டை அழித்தொழித்தலாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. சாதியத்தை விடுத்து சமூகத்தை நோக்கும்போது அது குறைநோக்காக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. மதம், இனம், பாலினம் என்ற அதிகார இயந்திரங்களின் ஆணிவேராகச் சாதியம் இந்திய ஒன்றியத்தில் நிலைகொண்டுள்ளது. இதன் பரிணாம வளர்ச்சி சமநிலைச் சமூகத்தைக் கட்டமைப்பதில் சிக்கலை உருவாக்கி வருகிறது. இந்நிலையை இலக்கியங்களும் உள்வாங்கி இயக்கம் கொண்டுள்ளன. அவ்வகையில் கொங்குவட்டாரப் புதினங்களில் சாதியம் மையப்பொருண்மையாகப் பதிவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

சாதிய இயந்திரத்தில் முக்கியமானது அடக்குமுறை. விளிம்புநிலைச் சாதிகளின் தன்னுணர்வு மனநிலை மேலெழாதவாறு அடக்கி ஆட்கொள்வது இதன் கடமையாகும். விளிம்புநிலைச் சாதி ஆதிக்கச் சாதியை எதிர்கொள்ளும்போது ஏற்படும் இழப்பு விளிம்புநிலைக்கானதாக உள்ளது. ஆதிக்கச் சாதி தனது அதிகார பலத்தை விளிம்புநிலையினரின் உடைமையை இழக்கச் செய்தல், உடலை வதைக்குள்ளாக்குதல் என்பதாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது.

ஓடைப்புல் புதினத்தில் சின்னையா கவுண்டர் அருந்ததியினர் பகுதிகளில் அவர்களது மாட்டு எருவை இலவசமாக எடுத்துக் கொண்டு செல்வதில் அங்கு எதிர்ப்புக்குரல் எழுகிறது. இதனால் கோபம் கொண்ட அவர், “மாங்கரையில் கிழக்கு வளவில்தான் குபுபுவென மர உயரத்திற்குத் தீ எரிந்தது. நேரமாக ஆக கூச்சலும், அழுகையும் கூடியது. ஆடுமாடுகள் கத்துவது கூடச் சன்னமாகக் கேட்டது.” (சி.ஆர். ரவீந்திரன், ஓடைப்புல், ப. 53) இவ்வாறு அருந்தியினர் பகுதியைத் தீக்கிரையாக்குகிறார். அதாவது விளிம்புநிலையினரிடம் உடைமை உருவாகும்போது கலகக் குரல் எழுகிறது. அதை அழித்தொழித்தலின்வழி கலகக் குரலை மழுங்கடித்து தனது அதிகாரத்தை ஆதிக்கச் சாதி நிலைநாட்டிக்கொள்கிறது. இதை, “வாழ்விடத்தை இல்லாமலாக்குவது சாகடிப்பதைவிட மோசமான வன்முறை. இந்நிலைமை பாதிக்கப்பட்டவனின் இருப்பையே அழிக்கிறது. உயிரை

மட்டும் விட்டு வைப்பதன் மூலம் இழப்பு ஏற்படுத்திய வலியிலேயே அவனை உழலவைக்கும் உளவியல் தந்திரம் இது.” (ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், ஆணவக் கொலைகளின் காலம், ப. 38) என்று ஸ்டாலின் ராஜாங்கம் குறிப்பிடுவது சான்றளிக்கிறது.

விளிம்புநிலைச் சாதிகளிடம் உடைமை உருவாக முக்கியக் காரணிகளில் ஒன்று பொதுப்போக்குவரத்து உருவான சூழலாகும். அது உருவான பின்பு வேலை நிமித்தமாக பண்ணையடிமையிலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு நகரத்தில் உள்ள வேலைகளை நோக்கி நகர ஆரம்பித்தனர். இதனால் இவர்களின் கைகளில் உடைமை உருவாக ஆரம்பித்தது. இது ஆதிக்கச் சாதிகளிடையே ஏற்படுத்த வழிவகுத்தது.

பொதுப்போக்குவரத்தும் அதிகாரச் சிக்கலும்

உலகமயச் சூழலில் விளிம்புநிலைச் சாதி விவசாய நிலங்களை விட்டு தொழிற்சாலைகளை நோக்கி இடம்பெயரத் தொடங்கினர். அதேபோல் நகரங்களின் தொடர்பு அவர்களை மேலும் கிராமப்புற சாதிய அதிகாரத்திலிருந்து அந்நியப்பட வைத்தது. இச்சூழலில் பொதுப் போக்குவரத்து அவர்களின் வலசைக்குப் பெரும் பங்காற்றியது. இதைப் பயன்படுத்தி விளிம்புநிலையினர் உடைமைப் பெருக்கத்தில் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தனர். ஆனால் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஆதிக்கச் சாதியினர் சாதிய அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள முனைப்பு காட்டினர்.

“கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சமூக விழிப்புணர்வு போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் சார்ந்து தலித்துகள் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இது தங்களுக்கான உடலுழைப்பை வழங்கியவர்களை மட்டுமல்ல, தங்கள் பண்பாட்டு அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்காக இருந்த ‘கீழானவர்களை’யும் இழக்கவைத்து ஆதிக்க வகுப்பினரைப் பண்பாட்டு உளவியல் பிரச்சினையில் தள்ளியிருக்கிறது.” (மேலது., ப. 13) என்ற ஸ்டாலின் ராஜாங்கத்தின் கூற்றுவழி அதிகாரக் கட்டிலிருந்து விலகும்போதும் ஆதிக்கச் சாதியைத் துறத்தல் என்ற எண்ணம் மேலெழும்போதெல்லாம் விளிம்புநிலைச் சாதி அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது.

தனக்குச் சமமாக அமருதல், தன்னுடலை உரசிக்கொண்டு நின்றல் போன்றவற்றைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாத ஆதிக்கச் சாதி விளிம்புநிலையினர்மீது வன்முறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடுகிறது. இந்தச் சூழலைச் செம்புலம் புதினம், பேருந்தில் அமருவதில் காலனிப் பகுதியைச் சேர்ந்த இளைஞனுக்கும் ஆதிக்கச் சாதியினருக்கும் இடையே நடந்த அடிதடி பிரச்சனையை முகாந்திரமாகக் கொண்டு, “அன்று இரவு உறுமியபடி இருபது முப்பது பைக்குகள் சேரிக்குள் பாய்ந்து வந்தன. மேடும் பள்ளமுமான சந்துகளில் மூர்க்கமான வேகத்தில் பறந்து சென்றவர்கள், அங்கே இருந்த தொட்டிகள், கட்டில்கள், இருசக்கர வாகனங்கள் எல்லாவற்றையும் போகிற போக்கில் இரும்பு பைப்புகளைக் கொண்டு உடைத்து நொறுக்கினர். மக்கள் பீதியடைந்து வீடுகளுக்குள் ஒடுங்கிக் கிடந்தனர்.

என்ன நடக்கிறதென்று தெரியாமல் பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிவந்த காலனிக்காரர்கள் இருவர் அடித்து நொறுக்கப்பட்டனர். ஒரு ஆட்டுக் கிடாயின் மீது நெருப்பு வைக்கப்பட்டது.” (இரா. முருகவேள், செம்புலம், ப. 230) இவ்வாறு ஆதிக்கச் சாதிகள் சாதிய வன்முறையைச் செலுத்தியதைப் பதிவுசெய்கிறது. பேருந்தில் ஆதிக்கச்சாதிமீது தவறு இருந்தும் அங்கிருந்த காலனி பகுதி பெரியவர்கள் மன்னிப்பு கேட்ட நிலையில் இந்த அடக்குமுறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதன்வழி, ஆதிக்கச்சாதிமீது தவறு இருந்தாலும் அதில் மன்னிப்பு கோருவது விளிம்புநிலையினராகத்தான் இருக்கின்றனர் என்பது புரிபடுகிறது.

பொதுப்போக்குவரத்து உருவானபோது அதை எதிர்கொள்வதில் ஆதிக்கச் சாதி பெரும் சிக்கலை எதிர்கொண்டது. அவர்களுக்குச் சாதகமானதாக இருந்தாலும் விளிம்புநிலையினர் பயன்பாட்டிற்குச் செல்லும்போது அது சமூக ஒவ்வாமையாக அடையாளங்காண்கிறது. இந்த ஒவ்வாமையின் வெளிப்பாட்டை எரியும் பட்டத்தரசி புதினம், “கூட்ட நெரிசலும், ஆட்டோவின் அசைவிலும், அலைக்கழிக்கப்பட்டு கசங்கிக் கொண்டிருந்தது உடல்கள் மட்டும் அல்ல மனமும் தான். வாழ்வின் விதியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிற விஷயங்களை யாரும் மறுத்துப் பேசவில்லை. என்ன? இன்னும் பத்து நிமிடங்கள்தானே! என்று பொறுத்துக் கொண்டார்கள்.

பொறுக்க முடியாமல் தகித்தவர் ரங்கநாதச் சக்கிலியனுக்கும் ராமசாமி சக்கிலியனுக்கும் இடையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த தங்கராஜ் ஆதிக்க சாதிப்பிரமுகர் தான், அக்கடாந்னு! காத்தாட நடந்து போய்க்கிட்டிருந்த மனுஷனுக்கு சமூகவிதி கட்டாயமாகி கூட்டம் நிறைந்த ஆட்டோவில் போவதே எரிச்சல்தான். அதே சமயம் சக்கிலியனுக்குச் சமமாக உட்கார வேண்டியதாகிப்போச்சே! எதிரில் அமர்ந்திருக்கும் நபர்கள் பற்றிப் பிரச்சனையில்லை, அவர்களுடைய முகத்தில் சாதி கண்டுபிடிக்கத் தெரியாது. இரண்டு பேர் வட நாட்டுக்காரனாக அவனுக்கு மொழி தெரியாது. ஆனால், அங்கேயும் சாதி இருக்கிறது, கொடுமைகள் இருக்கிறது அதிலிருந்து தப்பித்தான் முகக்குறி அறியாத மக்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் நிம்மதியாகப் பயணம் செய்கிறார்கள் என்பது தங்கராஜ் உணர்ந்தானோ இல்லையோ தெரியாது.

ஊரைவிட்டு வெளியில் போனதுக்கப்புறம் சாதி மறக்கத் துவங்கிவிட்ட ரங்கநாதனும் ராமசாமியும் எட்டிப்பார்த்துப் பேசிக் கொண்டு, காலம்காலமாக ஊருக்குள் நிலவும் சாதிப் புழுக்கத்தை அதன் நாற்றத்தைச் சகித்துக் கொண்டு வளர்ந்தவர்களான, கடின உடல் உழைப்பாளிகளுக்கு, ஆட்டோ கூட்டம் புளுக்கமாகத் தெரியவில்லை. காற்றுப்புகும் இடைவெளிகளுக்குள் புகுந்து சரசமாரும் நட்பு உள்ளவர்கள் சூழலை மறந்து பேசிக் கொண்டு வந்தனர். ஆதியில் எவனுக்கோ வேர்த்த வியர்வையில் நனைந்து பிறந்ததினாலோ அவ்வாறு சொல்லி வளர்க்கப்பட்டதாலோ வெந்து புளுங்கினார் தங்கராசு, உள்ளூர் ஆதிக்கச் சாதி மகன், தானொருவன் இங்கே இருப்பதை இவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, “டேய் மேலே கால் படுத்து தள்ளி உட்காருடா” என்றார். அந்த டேய்தான் அவர்களை சம உலகத்திற்குக் கொண்டு வந்தது.” (மு. சந்திரக்குமார், எரியும் பட்டத்தரசி, ப. 478) என்றவாறு பதிவுசெய்கிறது. ஆதிக்கச் சாதி பொதுப்போக்குவரத்தில் எதிர்கொண்ட சிக்கல்தான் காளப்பட்டி கலவரத்திற்கு அடித்தளமாகிறது.

இதேபோல், பேருந்தில் ஆதிக்கச் சாதியினர் ஏறிய பிறகு, அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காது இருக்கையில் அமர்ந்து வந்ததின்காக விளிம்புநிலைச் சாதியைச் சார்ந்த செகுடந்தாழி முருகேசனை கொலைக்குட்படுத்துகின்றனர். இதைப் புத்துமண் புதினம், “மேல்சாதிக்காரன் நிற்கிறபோது முருகேசன் இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறான், சாதிக்கு மரியாதை கொடுத்து எழவில்லை, எழுந்து உட்கார இடம் தரவில்லை. அவன் இறங்கிய பின்புதான் அவனைத் தள்ளிப் போய் அடித்தது. கீழே விழுந்தவன் தலைமேல் கல்லைத் தூக்கிப் போட்டது.” (சுப்ரபாரதிமணியன், புத்துமண், ப. 40) என்று பதிவுசெய்கிறது. இது தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் நிகழ்ந்த உண்மைச் சம்பவமாகும். ஆதிக்கச் சாதியின் அதிகாரத்தை விளிம்புநிலைச் சாதி தவிர்க்கும் பொழுது அதற்கு எதிர்வினையாக அம்மக்களின் வாழ்வாதாரம் சூறையாடப்படுகிறது.

அடக்குமுறைகளை நகழ்த்தும் ஆதிக்க மனம்

அதிகாரம் இருவகையில் செயலாற்றுகிறது. 1. பிறப்பின்வழியிலான அதிகாரம் 2. தற்காலிகமான அதிகாரம். முதலாவது பிறர்மீது அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்கான ஏகபோக உரிமை கொண்டது. இரண்டாவது பிறர்மீது அதிகாரம் செலுத்த வழங்கப்பட்ட தற்காலிக உரிமை. இதை, “படிநிலையில்

ஒவ்வொருவரும் கொஞ்சம் சுகங்களை, கொஞ்சம் அடிமைகளை வைத்துக்கொள்ள அனுமதித்து விட்டால், அவரவர் அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள அவர்கள் மோதிக் கொள்வார்கள். பாதிப்போர் தட்டைக் கையில் வைத்து மணியடித்துக் கொண்டு, யாருக்கும் புரியாத பாஷையில் முனகிக் கொண்டு காலத்தைக் கழிக்க, மீதிப்பேர் ஜட்ஜாகி நீதி சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம் என்று போட்ட கணக்கு இன்றைக்கு வரையிலும் சரியாகவேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.” (மு. சந்திரக்குமார், மு.நா., ப. 463) என்று மு. சந்திரக்குமார் குறிப்பிடுகிறார். ஆதிக்கச் சாதிக்கு மேலே ஒரு சாதி இருந்தாலும் தனக்கு கீழாகச் சாதிகள் இருப்பதைக் கொண்டு தன்னிறைவு பெற்றுக்கொள்கிறது.

ஆதிக்கச் சாதி பிறப்பின்வழியிலான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. அந்த அதிகாரத்தைப் பிறப்புரிமையாக நோக்குகிறது. அதிகாரத்திற்கு அடிபணிந்திருத்தல் விளிம்புநிலைச் சாதியின் கடமையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகாரத்தை நுகர்தல் மனித சமூகத்திற்குப் பொதுவான ஓர் அம்சமாக இருந்தாலும் விளிம்புநிலைச் சாதி அதற்கு எத்தனிக்கும்போது சிக்கல் உருப்பெறுகிறது.

அதிகாரம் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இயக்கம் கொள்கிறது. நேரடியான அதிகாரம் வன்முறையைக் கையாள்வதாகவும், மறைமுகமான அதிகாரம் தன்னைத் தானே அதிகாரத்திற்கு ஒப்ப வடிவமைத்துக் கொள்வதாகவும் நிலைபெற்றுள்ளது.

“அதிகாரம் எல்லா இடத்திலும் நீக்கமறப் பரவிக் கிடக்கிறது என்பது அனுபவமாகி உண்மையெனப்படுகிறது. இந்த அதிகாரம் ரூபமாகவும், அருபமாகவும் இயங்குகிறது; ரூபமாக இயங்குவதில் வெளிப்படும் சக்தியைவிட, அருபமாக இயங்குவதில்தான் இதனுடைய மாபெரும் சக்தி திரட்சியுற்றுக் கிடக்கிறது; இத்தகைய அதிகாரங்களை மனித மனத்தில் கட்டமைப்பதில் மொழியின் சொல்லாடல் (Discourse) பெரிதும் வினைபுரிகிறது” (ப்ரான்சஸ் ப்யிலின், கருப்பினப் பெண்ணியப் பிரகடனம், ப. 64) என்ற ப்ரான்சஸ் ப்யிலின் கருத்து கவனிக்கத்தக்கது. நேரடியான அதிகாரத்தை விட மறைமுகமானது சாதியச் சமூகத்திற்கு ஒப்புமையுடையது. இந்த மறைமுகமான அதிகாரம் மொழியின் வழியே சாத்தியப்படுகிறது. அதுவே சாதியத்தைக் காத்து வருகிறது.

உரத்த குரல் அதிகாரத்திற்கு ஒவ்வாதது. அதுபோல மரியாதையற்ற வார்த்தைகள் அதிகாரத்தை எதிர்ப்பதற்குச் சமமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆதிக்கச் சாதி, விளிம்புநிலைச் சாதியை உரத்த குரலில் பேசுதலும், மரியாதையற்ற வார்த்தைகளால் விளித்தலும் இயல்பான சமூக நடத்தையாகக் கருதப்படுகிறது. இது நேரடியான அதிகார வடிவத்திற்குள் இயக்கம் கொள்கிறது. ஆதிக்கச் சாதியின் அடக்குமுறைக்கு மௌனித்திருத்தல் மறைமுக அதிகாரத்திற்கானது. இதுதான் சாதியச் சமூகத்திற்கு ஏற்புடையதாக உள்ளது.

சாதியச் சமூகத்தில் ஒரு சாதி இன்னொரு சாதிக்கு இணையானது அல்ல. அனைத்துமே தனக்கு கீழான ஓர் அமைப்பை எதிர்பார்க்கிறது. அதுபோல ஆரியப் பண்பாட்டுக் காலனியம் உருவாக்கி வைத்துள்ள இச்சாதியப் பண்பாட்டில், “ஒருபின்ன அளவு பார்ப்பனியம் அனைவருள்ளும் இருக்கிறது. அவர்கள் எந்தச் சாதியாக இருந்தாலும்.” (அம்பேத்கர், சாதியை அழித்தொழித்தல், ப.49) என்ற அருந்திராயின் கருத்தியல் புரிதலுக்குட்படுத்துகிறது. சாதி மனிதர்களைப் பிளவுபடுத்தி அதிகாரத்தை நுகர்வதற்கான போட்டாபோட்டியை உருவாக்குகிறது. இதில் நடுநிலையாகப் பார்ப்பனியம் இயக்கம் கொள்கிறது.

கொங்கு வட்டாரப் புதினங்களில் இடைநிலைச் சாதிகள் பார்ப்பனியத்தை உட்செறித்துக் கொண்டு விளிம்புநிலைச் சாதியைச் சிதறடித்து வைத்துள்ளது பதிவாக்கம் பெற்றுள்ளது. இதில் சுய சாதிக்குள்ளேயே விருப்பு, வெறுப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. இது விசுவாச மனநிலையாகப் பரிணமிக்கிறது. ஆதிக்கச் சாதிக்குச் சேவை செய்தல் கடமையாகப் போதிக்கப்பட்ட ஒருவர் தன்

முதலாளிக்கு விசுவாசமாக நடந்துகொள்ளும்போது, அவர் தனது சுய சாதியினருக்கு விரோதமாக நடப்பதைத் தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தற்காலிக அதிகாரம் எனச் சாதியக் கட்டமைப்பு நினைக்கத் தூண்டுகிறது.

ஓடைப்புல் புதினத்தில், சின்னையா கவுண்டரிடம் வேலை செய்யும் விளிம்புநிலைச் சாதியினர் தங்கள் சாதிக்கு ஆதரவாகப் போராடிய ராக்கியண்ணனை அக்கவுண்டரின் தூண்டுதலின் பேரில் கொலை செய்கின்றனர். அந்தக் கொலையை வெளியே சொல்லாமல் பாதுகாக்கின்றனர். இதை விசுவாசமாகக் கருதினாலும் ஏவல் தொழிலைச் செய்ய வழங்கப்பட்ட அதிகாரமாக எண்ணிக்கொள்கிறது. இதனால் விளிம்புநிலைச் சாதிக்குதான் இழப்பு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. ஆதிக்கச் சாதி காலம் காலமாக இம்மாதிரியான போலி அதிகாரத்தை வழங்கி விளிம்புநிலைச் சாதிக்குள் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சியைக் கையாள்கிறது. இதில் விசுவாச மனநிலை கட்டுடையும்போது அவர்கள் களையெடுக்கப்படுகின்றனர்.

இதன்வழி, விளிம்புநிலைச் சாதி ஏவலுக்கு அடிபணிந்து நடத்தலை ஆதிக்கச் சாதி கண்காணிப்பிற்கு உட்படுத்தி வருகிறது. அதிலிருந்து விலகுதல் ஆதிக்கக் கட்டிலிருந்து அப்புறப்படுவதாக நினைத்து அவர்களது வாழ்வாதாரம் சிதைவிற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை

விளிம்புநிலையினரிடம் உடைமை உருவாகும்போது அவர்களிடம் கலகக் குரல் எழுகிறது. அதை அழித்தொழித்து, தனது அதிகாரத்தை ஆதிக்கச் சாதி நிலைநாட்டிக்கொள்கிறது. அதிகாரக் கட்டிலிருந்து விலகும்போதும் ஆதிக்கச் சாதியைத் துறத்தல் என்ற எண்ணம் மேலெழும்போதும் விளிம்புநிலைச் சாதி அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது. விளிம்புநிலைச் சாதி ஏவலுக்கு அடிபணிந்து நடத்தலை ஆதிக்கச் சாதி கண்காணிப்பை உட்படுத்தி வருகிறது. அதிலிருந்து சற்று மறையும்போது அவர்களின் வாழ்வாதாரம் ஆதிக்கச் சாதியால் சிதைவிற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அம்பேத்கர், பி.ஆர்., 2016, சாதியை அழித்தொழித்தல், முதல்பதிப்பு. நாகர்கோவில், காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
2. சந்திரக்குமார், மு., 2015, எரியும் பட்டத்தரசி, முதற்பதிப்பு. கோவை, பதிவுகள் பதிப்பகம்.
3. சுப்ரபாரதிமணியன், 2019, புத்துமண், முதற்பதிப்பு. சென்னை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.
4. ப்ரான்சஸ் ப்யிலின், 2017, கருப்பினப் பெண்ணியப் பிரகடனம், (யாழினி,அரசி, கிருத்திகன் மொ.பெ.), முதல் பதிப்பு. புதுச்சேரி. அணங்கு பெண்ணியப் பதிப்பகம்.
5. முருகவேள், இரா., 2022, செம்புலம், இரண்டாம் பதிப்பகம். கோயம்புத்தூர். ஐம்பொழில் பதிப்பகம்.
6. ரவீந்திரன், சி.ஆர்., 2017, ஓடைப்புல், ஐந்தாம் பதிப்பு. சென்னை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.
7. ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், 2016, ஆணவக் கொலைகளின் காலம், முதற்பதிப்பு. நாகர்கோவில். காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்.

References

1. *Ambedkar, P.R., 2016, Annihilation of Caste, 1st ed. Nagercoil. Kalachuvadu Publishing House.*
2. *Chandrakumar, M., 2015, Eriyum Pattatharasi, First Edition. Coimbatore. Records Publishing*
3. *Subrabharathimanian, 2019, Puthuman, first edition. Chennai. New Century Book House (B) Litt.*
4. *Frances Pillin, 2017, The Black Feminist Manifesto, (Yashini, Arasi, Kritikan Mo.P.), 1st ed. Puducherry. Anangu Feminist Publishing House.*
5. *Murugavel, Ir., 2022, Sembulam, Second Edition. Coimbatore. Aimpozil Publishing House.*
6. *Ravindran, C.R., 2017, Odaipul, Fifth Edition. Chennai. New Century Book House (B) Litt.*
7. *Stalin's Reign, 2016, Aanava Kolaikalin Kalam, 1st ed. Nagercoil. Kalachavadu Publications (B) Ltd.*

Cite this Article in English

Aruna.R “ Mechanisms of Power and Repression in Kongu Regional Innovations”
MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, Vol.2 Issue 1, January 2025,
pp. 1-8